

kiadmányok díját. Ezen levont 16, illetőleg két adós elleni ügyekben, 28 fillért kitevő összegek esetenként nem jelentenek sokat, de évente minden ügyvédnél jó néhány pengőt tesznek ki. Nincs kétségünk aziránt, hogy ezen összegek levonása nem a bíróság vezetőinek utasítására történik, s reméljük, hogy ezen helytelen gyakorlat megszüntetése iránt, a szükséges utasításokat, a bíróság vezetői sürgősen megteszik...

A törvényesített zugírászat egyik faja is megszüntethető lenne, ha a most tárgyalás alatt lévő, e tárgyú törvényjavaslatba felvettek volna egy néhány szavas rendelkezést, miszerint „*jogi személyek pereiben, az ügyvédi képviselő perértékre való tekintet nélkül kötelező*”...

Az ezévi bpesti kamarai költségvetésbe — mint értesülünk — rendkívüli bevétel címén felvettek 30—40.000 pengőt inségjárulék címén. Ennek kivetését — úgy véljük — előbb meg is kellene szavaznia a közgyűlésnek, ezen határozatnak jogerőre kell emelkednie s azután lehet majd bevételről s annak hova fordításáról beszélni. A közjogi formát, különösen egy előkelő jogi testület, nem hagyhatja figyelmen kívül. Történhetnek csodák, s a közgyűlés másként is határozhat még, ha ez nem is valószínű...

A polgári és büntetőügyekben évenként történő több ezer pártfogó ügyvéd kirendelésből egy igen jelentékeny szám esik a büntetőügyekre, ahol még az elméleti lehetősége sincs meg annak, hogy a pártfogó ügyvéd munkájáért — az ellenféltől — költséget kapjon, mégis az ezen ügyekbeni kirendelés jelenti az ügyvéd számára a legnagyobb elfoglaltságot és legtöbb idővesztést. Ugyanis a büntetőtárgyalások, — egészen jelentéktelen kis kivételektől eltekintve, — úgy lesznek kitűzve, hogy azok a legtöbb esetben órákkal a kitűzés időpontja után kerülnek tárgyalásra. A választott védő számára sem paradicsomi ez a helyzet, de a kirendelt védőre kimondott csapást jelent az, hogy egy kirendelés, — a legtöbb esetben, — a teljes délelőttjét igénybe veszi. *Egy kis jóakarattal lényegesen csökkenthető lenne ezen súlyos idővesztés.* A kitűzéskor a bíróság már tudja, hogy mely ügyekben van — a legtöbb esetben érdekellentét folytán több, — kirendelt védő, tehát nem járna semmi különösebb nehézséggel, ha ezeket az ügyeket a bíróság mindenkor a tárgyalásra kerülő első ügyeknek tűzné ki. Ha már — ezidőszereint — nincsen meg a lehetősége annak, hogy az állam a kirendelt védőket díjazza, talán nem kívánunk lehetetlent, ha azt kérjük, hogy legalább a főlősleges és nem feltétlenül szükséges idővesztéstől kiméljenek meg bennünket...

A bpesti kamara fegyelmi gyakorlata, az utóbbi időben egy kissé megváltozott. Részben szigorúbb, részben enyhébb lett. Amennyiben csak *helyeselni tudjuk* a mindenkivel szemben és minden ügyben *egyfórmán követett szigorúságot*, annyira nem tehetjük magunkévá ezen némiképp eltérő szigort. Ugyanis ott, ahol ügyvédi kollégialitás kérdéséről van szó, túlszigorúak az újabb ítéletek, viszont, anyagi természetű ügyekben, az ítéletek